

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Octavus. De Resurrectione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

De Resurrectione Christi.

MEDITATIO PRIMA:

PUNCTUM PRIMUM.

CONSIDERA, Anima devota, benedicere Redemptorem tuum, devicto mortis aculeo, tot tantisque laboribus cruciatibus exhaustis, gloriosissime à mortuis resurgentem, cui chorus Angelorum cunctissimum *Alleluja* decantat, lætitiâ tantâ majori, quantò victoria est gloriosior. Quam quantis gaudijs cœlestis militia exuberabat. Lætabantur cœlestes genij dulcissime modulabantur, dum Verbum æternum à sinu Patris in terram descendebat, carnem humanam, mortalem & passibilem assumpturum, quid ergò nunc fecisse, quàm immensè passibilem credis, dum, morte devictâ, vitam tibi impertitâ, totum gloriosum & impassibilem resurrexit? toti sanè in laudes resolebantur.

CONSIDERA immensam æterni Patris Unigenitum suum charitatem; vix enim carissimam animam mortale corpusculum requirit, cum ingenti gaudio replebat ipsumque corruptibile corpus stupendâ pietate & caritate, donis supernaturalibus, gloria & immortalitate donabatur, omnes amantissimas caritudoines, omnes cruciatus, omnes angustias

omnes ignominia in incomprehensibiles delicias vertebantur; &, quemadmodum se prius virum dolorum vocare poterat, ita nunc titulum viri omnium deliciarum & consolationum passim sibivendicabat. Ex quo deduces, quàm bonus sit Deus & magnificus remunerator omnium, quæ miseri mortales pro eo sustinent. Nihil prorsus est, ne quidem vel minimus halitus, quem non largissimè remuneratur. Grave quidem erat Christo & peracerbum, tanta pati, quia tamen de æterni Patris sui bonitate optimè erat informatus, omnes afflictiones nihili pendit, ut ut meritum tam immensum sibi compararet. Exemplar utique & incitamentum omnibus Christicolis, præsertim ijs, quos aura asperior torquet.

AFFECTUS.

O Victor gloriose, quis liberabit me de corpore mortis hujus, ut saltu liberiorij jucundissimæ Angelorum cohorti me immisceam, te una cum ijs æternum laudaturus ac de tanta victoria congratulaturus? Benedico te, O mi Jesu, laudo, glorifico & congratulor medullitus. Laudate omnes Angeli, laudate omnes gentes, laudate, quidquid in cœlo & in terris est, laudate Creatorem vestrum, extollite Redemptorem meum.

meum. O bone JESU, O Triumphator
 et gloriosissime, cur non ab omnibus agnosco-
 ris, benediceris & adoraris? si quid in
 vides, quod omnes creaturas in tuas laudes
 excitare possit, accipe illud, etiamsi mille
 mortes exinde mihi enascantur; accipe
 quam, & omnia in jubilos suscita. Omnia
 su, si vel unicam creaturam in tuas laudes
 pertrahere possem, O quot mortes, quantum
 cruciatus non subirem lubens! Quis det
 mihi, ut, nomine omnium, te laudem & gloria-
 cem? Spiritus promptus est, O mi JESU, ut
 de etiam facio, quantum possum, ad volens
 ad genicula sacratissimis tuis pedibus, in
 que prostratus omnium vices subeo, pro
 omnibus te adoro & benedico. Illumina
 mi Redemptor suavissime! cor & interiora
 mea, ut semper majore tui agnitioni prae-
 tus magis ac magis diligam, sequar & am-
 ctar te. Accende quoque in omnibus mem-
 bris ignem tui amoris, ut omnes, effugiant
 ignorantiae suae tenebris, te Redemptorem
 suum agnoscant, venerentur, glorificent
 in aeternum adorent.

Fructus & proposita.

Rom. 8. **F**ructum suppedietabit bina S. Pauli
 18. tentia, ubi aperte testatur, non esse
 dignas passiones hujus temporis ad fru-

ram gloriam, qua revelabitur in nobis. Et
 alibi: sicut socij passionum estis, sic eritis & *2. Cor.*
 consolationis. Ex quibus haud dubiè in ani- *1. 7.*
 ma devota ingens desiderium resultabit, Deo
 ex toto corde in varijs tribulationibus ser- *2. Tim.*
 viendi, si enim non coronabitur, nisi qui legiti- *2. v. 5.*
 mè certaverit. Ut adeò ipsummet Dei fi-
 lium pati oportuerit, & sic intrare in gloriam
 suam, quis æternæ beatitudinis cupidus re-
 spuet adversitates? Modicum est, Anima
 devota, quidquid sustinueris, æternum au-
 tem & inexplicabile, quod propter adversa
 patienter perpeffa obtinebis. An non vi-
 des, quantis gaudijs, quantis præmijs Re-
 demptor tuus post ignominiosam passionem
 à Deo Patre fuerit præventus? Ne ergò tri-
 steris in afflictionibus & miserijs tuis, quin
 potiùs exulta & spera in eo, qui consolatur *2. Cor. 1.*
nos in omni tribulatione nostra. Si verè Deum
 tuum dilexeris, tristaberis, dum hujus Mundi
 solatia abundaverint, gaudebis verò &
 exultabis in spiritu, si tribulationes, ut imber
 ferotinus, te occupaverint, non nescia post
 labores & miserias dividi præmia, & post
 certamen coronam æternam. Quòd si for-
 tè nimium gravis, difficilis & diuturna vide-
 retur tribulatio, divide illam in dies, in ho-
 ras, in momenta, cogita, fortè diem hunc,
 hanc horam, hoc momentum fore ultimum
 vitæ tuæ, unde te ipsam alloquere & excita:
 Quidni

Quidni ego misera creatura tot beneficiis
Deo locupletata, pretiosissimo Jesu Christi
sanguine redempta, in hæredem regni cæ-
lestis assumpta, per momentum, per horula-
per diem afflictionem hanc quantumvis ge-
vem patienter tollerem? An intermittam
exigua hac & momentanea tribulatione, in-
nititas delicias & æterna gaudia comparare
scio & experior, omnia, quæcunque in Mæ-
do sunt, fuerunt & erunt, esse transitoria
quidni ergò & hæc crux abibit, & mercedem
æterna subsequetur? Non decidam animam
Omi Jesu, sed tui amore per hanc horam
lariter & patienter supportabo quidem
immiseris. Finita hac hora, eisdem verbis
te denuò alloquere & cogita, fortè sub-
quentem fore ultimam & consequentem
complementum omnium meritorum tu-
rum.

PUNCTUM SECUNDUM.

Considera, Anima devota, Christum
cùm à mortuis resurrexisset, primò
omnium apparuisse sanctissimæ Mariæ
suæ, gloriosissimæ Virgini Mariæ, quæ, ab
manibus alijs semota, avidissimè & plena
expectabat resurrectionem dilectissimæ Pro-
lis suæ. Et sanè convenientissimum erat
præ omnibus alijs beatissima Virgo Mari-
glor

gloriosa apparitione bearetur, utpote, quæ plus omnibus alijs Filio suo in dolorosa passione condolebat, plangebat & sustinebat.

Considera Sanctissimæ Virginis in oratione defixæ ingens gaudium, cordis latitiam & teneritudinem affectuum in gloriosissimo Filio toto splendido & formoso.

Pondera dulcissima colloquia tum temporis Matrem inter & Filium habita. Non continuit se piissima Genitrix, quin protinus sacratissimis vulneribus advoluta suavissimè ea basarit, copiosissimosque consolationum rivulos exinde hauserit. Subsiste hîc, Anima devota, & considera, quàm Deus noverit animas etiam desolatissimas consolari.

AFFECTUS.

O Maria! O Mare gratiarum! O thesaurus inexhaustus omnium deliciarum! Quid audio de te? quid video? video te sub cruce angustijs obrutam, doloribus repleram, amorosissimè compatiientem Filio tuo in funesto crucis patibulo, omnium cahinnis exposito, desolato, mortuo, sepulchro. Ah quanta hæc miseria? quantæ angustia? Ergò privata es unicâ & charissima sobole tua? Ergò inter sepulchrales tenebras delitescit lumen gloriæ? Ergò mortua est vita? Ah quis explicabit dolorem? O Maria!

Thren. Maria! *Non est dolor, sicut dolor tuus.*

1. v. 12. in his omnibus non habes consolantem
An sola in tanta afflictione tabescis?
non egrederis, & inter amicos & notos
ris, qui consoletur te? cur non cœlum
terram querelis imples, ut saltem sic
dolorem tuum? Audio respondentem

Cant. 6. O Magistra veritatis! *Descendi in hortum*

10. *nucum, ut viderim poma convallium: sup-*

sui me amaritudinum turbinibus, ut decerent
rent mihi suavissimi fructus humilibus, ab
ctis & afflictis promissi. Eram desolatum
num imbre perfusa, angustiabar, torquebar
despiciebar, in convalle miseriarum solabatur

litescens; & ecce! Sol splendidissimus
luxit in tenebris, & in umbra mortis sedebat

Decorticavi nucem tribulationum & exspectavi
ta sum dulciorem super mel & favum.

fuit Dilectus meus, & gloriosissima sua presen-

tia absterxit & effugavit omnes angustiarum
rum nebulas, verè *post nubila Phœbus.*

Siccinè O Virgo Virginum præclarè

re tribulationum conversum est in fluxum
gaudiorum? O mi Jesu, O Mater Jesu, quæ
miserabilis sum ego, qui fugio hortum
cum, & tamen suavissimos fructus expecto
tu, O speciosissima inter omnes creaturas
nunquam fuisses thesaurus inexhaustus
tiarum, nunquam mare, nisi afflictionum
exagitata; & ego semper felix, semper

tus, semper

O mi Je

desidero

bulatio

ta cruce

gratia,

Christum

vulnera

cum die

gloriosi

perfrui

sconde

ra & inel

aliud vo

Maria!

F

D

Christus

pulit; v

ta, ut du

nitram

siderent

ctus Rec

rogato:

biturus

quis sed

tus, semper prosperis inundare cogito? Absit
 Omi Jesu! O Maria fac me tecum plangere,
 desidero te in planctu sociare, miserijs & tri-
 bulationibus agitari, cruce tua inebriari, jux-
 ta crucem tecum stare. Fac O Maria Mater
 gratiæ, fac, ut ardeat cor meum, in amando
 Christum Deum, fac ut tecum lugeam, tui nati
 vulnerati, tam dignati pro me pati, pœnas me-
 cum divide. Ut & ego dilectissimi filij tui
 gloriosissima & æterna præsentia una tecum
 perfrui merear. O Maria! suscipe me & ab-
 sconde me intra sacratissima Nati tui vulne-
 ra & inebria me ambrosia paradisi, nec enim
 aliud volo aut opto, nisi Jesum & te, O
 Maria!

Fructus & proposita.

DUm desiderium regni cœlestis te titil-
 lat, Anima devota, confestim me-
 mento paternæ objurgationis, qua
 Christus Dominus matrem Zebedæorum re-
 pulit; voluerat hæc materno affectu instiga-
 ta, ut duo filij, unus ad dextram, alter ad si-
 nistram Redemptoris, in regno cœlesti con-
 siderent, repressit petitionem hanc benedi-
 ctus Redemptor unico sed prægnanti inter-
 rogato: *Potestis bibere calicem, quem ego bi-
 biturus sum?* innuens, impossibile esse, ut
 quis sedes æthereas possideat, quin in misera
 L hac

Matth.
 20. v.
 22.

hac lachrymarum & tribulationum valle
 rit emundatus. Hoc ipsum, inquam,
 continuò in mentem revoca stultamque
 credito, quotiescunque cœlum somni
 pati refugis. Exemplar tibi esto sancta
 Virgo Maria; cum hac cruci te submitti
 amplexare quidquid amaritudinis senseris
 tates tuas repleverit, spe freta, post modum
 tribulationis adfuturum tibi dulcissimum
 Redemptorem, cujus suavissimo alloquio
 mnes angustia disparebunt serenitasque
 na redibit. Anima te ipsam, omnium
 miseriarum propinquum finem & gloriosum
 exitum tibi pollicere. Ut autem
 licius hoc præstes, omnesque adversitates
 jori patientia & interna cordis læticia
 re possis, saluberrimum consilium tibi
 dicit S. Philippus Neri Congreg.
 Fundator. Vult hic Sanctus, ut, qui
 tribulationum procellis agitatur, sibi
 met hominem aliquem, à quo varijs con-
 tijijs, contumelijs, approbrijs, persecutio-
 bus impetatur, in hunc sincero amore fecerit
 omnesque ignominias Dei amore lubens
 donet, quo facto, ad eò iram & rancorem
 subjugare discet, ut, si fortè re ipsa tales
 petus ingruerent, forti alacrique animo
 toleraturus; quemadmodum enim, in
 hic S. Patriarcha, recens conducti militum
 versimodè instruuntur & exercentur,

quam ad certamen perducantur, ut, instante pugna, dexterius hostium insultus elidant; ita & in spirituali hac pugna tantò viriliùs certabimus, quantò in tractandis armis spiritualibus fuerimus exercitatiores. Qui adversitates refugit, merità ut indignus tanta Dei gratià reprehenditur. Norint huiusmodi, eo ipso, quod unam tribulationem efugere conentur, mox, permittente Divina Providentia, ruituros in alias longè graviores misérias. Magnanimiter igitur cruces sunt ferendæ, nulla enim adversitas quæ non patriat subsequens ingens solatium. Consolatio & desolatio vices reciprocas agunt, nunc hæc, nunc illa dominatur, utraque in bonum nostrum, si rectè usi fuerimus.

PUNCTUM TERTIUM.

CONSIDERA, Anima devota, Sanctos Angelos, ut lætitiã suã ob triumphum à Christo reportatum ostenderent, candidis vestimentis indutos sepulchro affedisse, ubi Christo devotas animas expectabant, eas ob perpeffos angores consolatur; & hoc solatium primò cessit S. Mariæ Magdalenæ ob constantiam, quã nunquam à suo Magistro recessit, contritoque corde notas suas desflendo, ferventissimo in eum amore exarsit. *Alysq; recedentibus ipsa non*

L 2 *recede-*

Hom. recedebat, & igne amoris succensa, ardebat
25. in siderio, inquit S. Gregorius Papa.

Evan- Considera, quantum gaudeant
gel. super uno peccatore pœnitentiam agente,
Luc. 7. sua conversione constanter permant
v. 20. adeò quidem, ut illis apparere, colloqui
 familiariter conversari summopere affectu

Considera, quàm sit bonum amare Deum
 cum id amanti animæ adeò à Deo recompen-
 setur, ut & propria, & angelica præsentia
 creare dignetur. Certum est, nullum
 ris actum, quo erga Deum ferimur, irre-
 neratum abire, tanta siquidem claritate
 Deus animas illas prosequitur, quæ
 amore in inquirendo & exequendo
 beneplacito ac servitio fuerint constanti
 innumeris beneficijs & gratiarum fluxu
 præveniat.

Considera, quanta sit disparitas
 amorem & servitium, quo in Deum, & in
 Mundum ferimur, ille enim, tametsi ad
 pus castiget & tribulationum æstu ex-
 æterna tamen dulcedine, tum in celestibus
 etiam hîc in terra recompensat; Mundus
 rò, tametsi ad tempus fallacibus suis
 nos inescare & refocillare videatur, illi
 men plenæ sunt laqueis, quibus miser
 focemur æternæ tristitiæ ac mortis
 bulum futuri.

AFFECTUS.

Quàm longè absum à genuino erga te amore, Ah mi JESU! vocasti me ad montem Myrrhæ, & ego subterfugi ac reliqui te solum in doloribus propè fatiscentem; si dilexissem te, comitatus fuisset cum devotissima Magdalena, & perstitissem constans inter opprobria, inter satellitum minas, inter Judæorum furias, sub ipso patibulo; sustinuissem tui amore, quæ immiseras adversa, resignassem me in divinam tuam voluntatem, & mansissem constans; quia autem recessi à te & mundanis solatijs inhiabam, meritò tua consolatione destitutor & omni favore indignus repellor. At, O mi JESU! nunquid abbreviata est manus tua? Venisti O mi JESU! ut omnes saluos faceres, errantes reduceres in viam justitiæ & veritatis; nunc & ego venio ad te dolens & gemens, ne despicias me, O Domine benignissime! Qui Mariam absolvisti, absolve & me, vivifica emortuum cor meum. Accende in me tui amoris ignem, ne subijciar severa dilectissimi Apostoli tui sententiæ: *Qui non diligit manet in morte.* Offero me tibi totum, consigno tibi cor meum, ut vivat in te: *sequar te*, quocunque sanctissima tua dispositione ieris. Serviam tibi affectu integerrimo intimeque te amabo. Distilla O

1. Joan.
3.

mi JESU in cor meum vel unicum guttur
 gratiarum, quibus peccatricem Magdalenam
 perfudisti. Da vel unicum motum totius
 roicorum affectuum, quibus Mariæ peccata
 flammâsti, ut cum illa noxas meas deflens
 adversis perseverare, teque amantissimum
 Magistrum meum per quosuis miseriam
 tribulos ad mortem usque sequi & imitari
 valeam. Hoc voveo, hoc desidero,
 unice & animitus suspiro.

Fructus & proposita.

Sedulò inquire cum devotissima peccatrice
 te Maria Dilectum tuum per contritionem
 amoris actus; & licet ingens peccatorum
 cumulus oculis tuis obversetur, non
 men desperes, quin potiùs confide, si sine
 ardore cor tuum erga Deum inflammare
 dueris, Deum non tua peccata sed amantissimum
 respecturum. Viam ad hanc fiduciam
 vit tibi publica peccatrix, quæ post veram
 peccatis displicentiam, dolorem & emendationem,
 adeò cor divinum in sua obsequio
 amorem traxit, ut omnibus Discipulis
 anteposita, primaque, quæ à Triumphante
 Christo gratissima apparitione recreata
 Excita frequenter actum contritionis & emendationem
 tem internis lachrymis emunda immundum
 cor tuum, solumq; propter offensum beatorum

infinitem dole, nec dubita, quin post lachry-
marum pluvias secuturum sit cœlum serenum,
post pœnitentiæ hyemem æstas æternarum
deliciarum; ad quos enim sermones Dei sua-
viores omni dulcedine, nisi ad contritos cor-
de, ut sanet, vivificet & æternum exhilaret
eos? Ne discedas à numero pœnitentium
& non eliminaberis à cœtu electorum.

DIES NONUS.

*De Admirabilis Christi
Ascensione.*

MEDITATIO SECUNDA:

PUNCTUM PRIMUM.

EXsoluto per amarissimam Redemptoris
nostri mortem debito ab homine cum
Deo contracto, placuit gloriosissimo
Victori à mortuis redivivo quadraginta ad-
huc dies cum hominibus conversari, actum
demum cœlos ascendere, & æterni Patris sui
dextræ assidere. In hac ascensione confi-
dera gloriam & triumphum Christi, quæ ad
montem Oliveti contendit, gloriosissima
Matre, Discipulis, & omnibus animabus,
quas è limbo eruerat, stipatus, nec incompa-
rabili huic triumpho sancti angeli defuerunt,
L 4 quin